

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 40Csp/51/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117220126
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2117220126.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: H. U., Q.. XX.XX.XXXX, U. U. Č.. D.. XXX, zastúpený advokátom JUDr. Daliborom Pavelkom, so sídlom Pribinova 46, Hlohovec, o zaplatenie 1.063,80 eur s prísl. a o trovách konania, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 373,-- eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 373,-- eur, a to od 25.08.2017 do zaplatenia, to všetko v pravidelných splátkach po 60,-- eur mesačne splatných do 20. dňa v mesiaci od právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,30 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.09.2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť istinu vo výške 2.314,16 eur spolu s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 16.10.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.500,- eur.

2. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom č. k. 40Csp/51/2017-157, zo dňa 12.10.2018 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.250,36 eur spolu s ročným 5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.250,36 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných splátkach po 60,-€ mesačne splatných vždy do 20. dňa v mesiaci od právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bol uzavretou zmluvou o úvere založený spotrebiteľský vzťah, ktorý spĺňa podmienky na priznanie zvýšenej hmotnoprávnej a procesnoprávnej ochrany podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a osobitných ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.500,- Eur s dojednanou odplatom vyčíslenou v zmluve percentuálne - 21,46 % (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). Celková čiastka úveru ako obligatórna náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve je uvedená v sume 5.179,08 eur, ktorá suma sa zrejme skladá zo súčtu násobku počtu a výšky splátok (108 x 47,26) s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 75,-eur, t. j. 5.104,08 eur + 75,-eur = 5.179,08 eur. Z uvedeného mal súd za to, že celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť v sebe nezahŕňa poplatok za poistenie schopnosti splácať úver, keď je nepochybné, že tento bol dojednaný vo výške 1,16 eur mesačne a z toho dôvodu aj mesačná

splátka v Prehľade splátok predstavovala sumu (47,26+1,16) 48,42 eur. Znamená to, že celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, nie je uvedená v správnej výške, keď nevychádza zo správnej výšky celkových nákladov spotrebiteľa s úverom. Následne vykonaným kontrolným prepočtom výšky RPMN dospel súd k záveru, že táto je nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, keď pri sume pôžičky/úveru 2.500 eur a celkovej čiastke, ktorú musí klient zaplatiť 5.304,36 eur [108 (počet splátok) x 48,42 (splátka s poistením) +75 (poplatok za poskytnutie úveru)] je táto vo výške 21,23 % a nie 20,84 %. Ďalej súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že zmluva o úver neobsahuje uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch), rozčlenenie splátky úveru tak, aby bolo zrejmé, aká čiastka z celkovej výšky splátky 47,26 eur bez poistenia predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Z uvedených dôvodov súd posúdil zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a zhodnotil žalobu ako dôvodnú v časti, keď po započítaní vykonaných úhrad žalovaným vo výške 876,64 eur na istinu úveru a zohľadnení vkladov v hotovosti na inkasný účet v sume 373,-eur, súd započítal na úhradu istiny úveru (2.500,-Eur) celkovo sumu 1.249,64 eur. Z uvedeného dôvodu súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.250,36 eur istiny. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, pričom o zamietnutí časti žaloby rozhodol opravným uznesením č. k. 40Csp/51/2017-165, zo dňa 06.12.2018.

4. Žalobca podal voči výroku v časti lehoty na plnenie uloženej povinnosti (výrok I) a v zamietavej časti (výrok II) odvolanie. Krajský súd v Trnave, rozsudkom č. k. 9Co/233/2019-202 rozhodol tak, že v napadnutej časti výroku I. rozsudok potvrdil a v zamietavej časti (výrok II.) vec zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí zvyšku žaloby opravným uznesením, napriek tomu, že rozhodoval o ďalšej časti nároku žalobcu, a teda rozhodoval o merite veci, ktoré rozhodnutie malo byť aj verejne vyhlásené.

5. Po zrušení výroku II v poradí prvého rozsudku súdu prvej inštancie, súd vec opätovne prejednal v rozsahu zrušenej časti rozhodnutia. Súd najskôr ustálil rozsah predmetu konania pre nové rozhodnutie. Predmetom pôvodného konania na súde prvej inštancie bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.314,16 eur titulom istiny, úroku vo výške 138,74 eur, úrokov z omeškania vo výške 1,19 eur, úrokov vo výške 17,90% ročne zo sumy 2.314,16 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 138,74 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 138,74 eur od 25.08.2017 do zaplatenia. Predmetom konania po zrušení časti výroku II. súdu prvej inštancie je rozhodovanie o časti istiny 1.063,80 eur, úroku vo výške 138,74 eur, úrokov z omeškania vo výške 1,19 eur, úrokov vo výške 17,90% ročne zo sumy 2.314,16 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 1.063,80 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 138,74 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, teda tej časti žalobou uplatnenej pohľadávky, ktorá prevyšuje sumu zodpovedajúcu rozdielu medzi poskytnutým úverom a rozsahom splatenia, spolu s úrokmi z úveru po mimoriadnom zosplatnení a príslušenstvom a právoplatne priznanou sumou.

6. Žalovaný po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom uviedol, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko hodnota RPMN nie je uvedená správne. Do vzorca na výpočet RPMN nie je zahrnuté poistné, ktoré mal žalobca zohľadniť pri výpočte, nakoľko žalovaný nemal možnosť sa dobrovoľne rozhodnúť, či uzatvorí poistnú zmluvu. Žalovaný teda nemal možnosť odmietnuť uzatvorenie poistnej zmluvy, na rozdiel napríklad od dobrovoľného výberu rozhodcovskej zmluvy. Žalovaný poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, z ktorých vyplýva, že ak absentuje možnosť spotrebiteľa uzavrieť alebo odmietnuť uzavretie poistnej zmluvy, dojednanie poistenia nebolo dobrovoľné. K zmluvám o úveroch, ktoré ako dôkaz predložil žalobca a z ktorých má vyplývať, že žalobca nepodmieňuje uzavretie úverovej zmluvy, dojednaním poistného, uviedol, že ide o zmluvy dojednávané na pobočkách vo Svidníku a v Rožňave a je to len prejav rozdielnej obchodnej politiky pobočiek žalobcu, pričom táto skutočnosť nepreukazuje, že žalovaný mal možnosť uzavretie poistnej zmluvy odmietnuť.

7. Žalovaný tiež uviedol, že vklady vo výške 373,-- eur uhradil na osobný účet za účelom úhrady splátok úveru. Podľa žalovaného žalobca postupoval nesprávne, ak nezaúčtoval na úhradu splátok úveru aj sumu vo výške 102,36 eur (teda rozdiel medzi sumou vkladov 373 eur a zaúčtovanou sumou vo výške 270,64 eur). Žalovaný preto navrhol, aby suma 102,36 eur bola pripočítaná k celkovej čiastke, ktorú žalovaný na úver uhradil, čo znamená, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 979,-- eur. Podľa žalovaného, žalobcu zaťažovala povinnosť preukázať spôsob započítania čiastky 102,35 eur, túto povinnosť si

ale nespľnil. Žalovaný navrhol úhradu zostatku neuhradenej istiny úveru v splátkach 60 eur mesačne, nakoľko jeho majetkové pomery sa od posledného rozhodnutia súdu prvej inštancie nezmenili, nie je zamestnaný. vykonáva príležitostné brigádnicke práce, pričom odvolací súd sa stotožnil s úhradou dlhu v splátkach. Žalovaný uhradza dlh žalobcovi v určených splátkach.

8. Žalobca uviedol, že sumu 373,- eur, ktoré žalovaný vložil na svoj inkasný účet a o ktorej tvrdí, že by mala byť započítaná na úhradu splátok úveru nad rámec prehľadu úhrad do predčasného zosplatnenia úveru, bola zaúčtovaná nasledovne:

(a) vklad na inkasný účet vo výške 100 eur zo dňa 29.03.2016 bol započítaný na splátku úveru vo výške 48,42 eur, zostatok daného vkladu bol použitý na vyrovnanie debetu na účte, zmluvnú pokutu a poplatky spojené s osobným účtom;

(b) vklad na inkasný účet vo výške 50 eur zo dňa 20.12.2016 bol započítaný na splátku úveru vo výške 48,42 eur;

(c) vklad na inkasný účet vo výške 50 eur zo dňa 20.1.2017 bol započítaný na splátku úveru vo výške 48,42 eur;

(d) vklad na inkasný účet vo výške 48 eur zo dňa 22.2.2017 bol započítaný na splátku úveru vo výške 28,36 eur, keďže najskôr sa časť tohto vkladu započítala na nepovolený debet a poplatky spojené s osobným účtom;

(e) vklad na inkasný účet vo výške 125 eur zo dňa 07.04.2017 bol započítaný na splátku úveru vo výške 68,48 eur.

Žalobca zároveň uviedol, že žalovaný nebol povinný uzatvoriť poisťnú zmluvu, mal možnosť výberu, poisťenie sa rozhodol uzatvoriť na základe vlastného uváženia. Nebola prezentovaná žiadna skutočnosť na základe ktorej bolo poisťenie podmienkou poskytnutia úveru. Z úverovej zmluvy vyplýva, že ju bolo možné uzatvoriť aj bez poisťnej zmluvy. a to s poukazom na ods. 8 Obchodných podmienok pre úvery.

9. Súd po opätovnom prejedaní veci, vychádzajúc z dokazovania vykonaného listinnými dôkazmi predloženými stranami, zistil tento skutkový stav.

10. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 16.10.2015 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.500 eur a žalovaný sa zaviazal úver splácať v 108-ich mesačných splátkach, inkasom z osobného účtu vo výške splátky 47,26 eur, spolu s mesačným poplatkom za poisťenie (súbor poisťenia A) schopnosti splácať úver vo výške 1,16 eur, zaplatiť poplatok vo výške 75 eur za poskytnutie úveru, so splatnosťou úveru dňa 21.10.2024 (zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX).

11. Podľa čl. 11 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, žalobca vykonáva finančné sprostredkovanie ako samostatný finančný agent pre poisťovňu Cardif Slovakia a. s., a vznikom poisťenia vzniká klientovi povinnosť platiť poplatok za poisťenie schopnosti splácať úver splatný s príslušnou splátkou úveru. Poplatok musí klient platiť za celé poisťné obdobie bez ohľadu na to, kedy došlo k zániku poisťenia. Podľa čl. 1 obchodných podmienok pre úvery občanov súbor poisťenia A je poisťenie schopnosti splácať úver pre prípad smrti, invalidity a pracovnej neschopnosti a podľa čl. 8 poisťenie sa dojednáva prístupím klienta k rámcovej poisťnej zmluve pre poisťenie schopnosti splácať úver č. PBS2012, poisťenie je možné dojednať len spolu s poskytnutím úveru, poisťeným je klient v postavení dlžníka zo zmluvy o úvere, vznikom poisťenia vzniká klientovi povinnosť platiť poplatok za poisťenie schopnosti splácať úver splatný spolu s príslušnou splátkou úveru, klient nemusí platiť osobitné poisťné, poisťné je zahrnuté v poplatku za poisťenie schopnosti platiť úver (Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre úvery).

12. Žalovaný uhradil celkovo na úver sumu 876,64 eur, z čoho žalobca započítal na istinu sumu 185,84 eur, na úrok sumu 671,08 eur a na poplatok za poisťenie sumu 19,72 eur (prehľad splácania úveru).

13. Žalovaný vložil na inkasný účet dňa 29.03.2016 sumu 100 eur, dňa 20.12.2016 sumu 50 eur, dňa 20.01.2017 sumu 50 eur, dňa 22.02.2017 sumu 48 eur, dňa 07.04.2017 sumu 125 eur (potvrdenie o vklade v hotovosti na osobný účet žalovaného IBAN:SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX).

14. Žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti úveru, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 24.08.2017 a vyzval žalovaného jednorázovo uhradiť sumu 2.484,09 eur (výzva na predčasné splatenie úveru z 24.08.2017).

15. Takto zistený skutkový stav, pokiaľ nevyplýva zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sa považujú za nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) tak ako sú uvedené v zátvorkách pri jednotlivých skutkových zisteniach. Všetky skutkové zistenia uvedené v bodoch 10 až 14 sú len reprodukciou obsahu listín, alebo vychádzajú z tvrdení strany, ktoré druhá strana nijako nepopierala.

Právne vec súd posúdil takto:

16. Súd už vo svojom v poradí prvom rozsudku uviedol, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, okrem iných dôvodov, aj z dôvodov nesprávne uvedenej celkovej čiastky, ktorú mal žalovaný zaplatiť a nesprávne uvedenej výške RPMN, keďže do tejto hodnoty nebol započítaný aj poplatok za poistenie schopnosti splácať úver. Žalobca na svoju obranu uviedol, že žalovaný mal možnosť výberu či poistenie schopnosti splácať úver uzatvoriť alebo neuzatvoriť, s tým, že poukázal na príslušné ustanovenia Obchodných podmienok pre úver, preto poplatok nebol povinný započítať do celkovej čiastky a zohľadniť pri výpočte RPMN.

17. Zmluvu o úvere je nevyhnutné posudzovať nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z. z.), keďže žalobca vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ (čo v konaní taktiež nebolo sporné), keď mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

18. Podľa § 2 písm. g) z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, a podľa § 2 písm. h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) a podľa § 11 ods. 1 písm. d) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaný mal možnosť výberu či poistenie schopnosti splácať úver uzatvoriť, alebo jeho uzatvorenie mohol odmietnuť bez toho, aby tým bolo dotknutá možnosť uzatvoriť samotnú zmluvu o úvere. Konkrétny poistný produkt bol obsiahnutý priamo vo formulárovej zmluve o úvere, ktorú predkladal žalobca ako veriteľ. Žalobca nepreukázal, že by žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť slobodného výberu, či sa pre prípad nemožnosti splácať úver poistí alebo

nie. Žalobca nepreukázal ani to, že by žalovaný ako spotrebiteľ, ktorému bola predložená formulárová zmluva mal vôbec možnosť ovplyvniť obsah zmluvy o úvere ohľadom poistenia. Už len tá skutočnosť, že čiastkové údaje o poistení sú zahrnuté priamo v časti zmluvy, v ktorých sa definujú základné náležitosti úveru vzbudzuje pochybnosti o tom, že žalobca umožnil žalovanému dobrovoľne sa poistiť. Pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy pritom platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zo zmluvných dojednaní Obchodných podmienok pre úvery, na ktoré poukazoval žalobca nie je možné dospieť k opačnému záveru. Tvrdenie žalovaného, že v rámci svojej obchodnej praxe sa spotrebiteľia majú možnosť rozhodnúť pre poistenie, o čom svedčia niektoré zmluvy o úvere, v ktorých poistenie dojednané nebolo, nepreukazuje, že aj v tu posudzovanom prípade žalobca voči žalovanému postupoval a umožnil mu slobodne sa rozhodnúť. Každý zmluvný vzťah je individuálny a jedinečný a aj prístup jednotlivých spotrebiteľov je rozdielny, pričom niektorí z nich môžu byť viac obozretnější a dojednať si zmluvné podmienky individuálne. Preto nie je možné len poukazom na iné zmluvné vzťahy dospieť k záveru, že rovnaký prístup zvolil žalobcu voči žalovanému aj v tejto veci.

22. Žalobca tvrdí, že žalovaný sa slobodne rozhodol pre poistenie. Žalobcu ale zaťažovalo dôkazné bremeno. Z obsahu zmluvy o úvere pritom nevyplýva žiadna, dokonca ani potenciálna možnosť žalovaného ako dlžníka samostatne a nezávisle v čase uzatvorenia zmluvy o úvere slobodne preukázateľne odmietnuť alebo zvoliť si poistenie schopnosti splácať úver a prípadne aj konkrétny poistný produkt. Žalobca nepreukázal reálnu možnosť žalovaného poistenie odmietnuť alebo si ho zvoliť. Krajský súd v Trnave, v rozhodnutí sp. zn. 10CoCsp/58/2020, o reálnej možnosti spotrebiteľa rozhodnúť sa pre poistenie uviedol, že „spotrebiteľovi má byť daná a navonok aj preukázaná možnosť slobodne urobiť prejav vôle, či chce uzavrieť okrem úverovej zmluvy aj dohodu o poistení alebo nie. Dohoda o poistení úveru má potom charakter doplnkového vedľajšieho zmluvného dojednania uzavretého, aby spotrebiteľ získal úver za dohodnutých podmienok. Argument zmluvnej slobody spotrebiteľa tu nemôže obstať, pretože takáto sloboda je len iluzórna, keďže zmluvu vo formulárovej podobe pripravovala žalobkyňa ako zmluvný partner spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je zjavné, že spotrebiteľ sa len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní“.

23. V obdobnej veci, v ktorej žalobca vystupoval tiež ako sporová strana, rozhodoval Krajský súd v Nitre, v konaní sp. zn. 8CoCsp/6/2020 a dospel k záveru, že „uzatvorením zmluvy o úvere spotrebiteľ zároveň uzatvoril zmluvu o poistení bez toho, aby mal možnosť uzatvorenie tohto poistenia odmietnuť. V čl. I je dojednané doplnkové poistenie úveru typ A. Zmluva neobsahuje či už vyhlásenie alebo iný prejav vôle dlžníka o výbere konkrétneho typu zmluvného poistenia, ktoré si on sám vybral. Je zrejmé, že zmluva bola vopred pripravená bankou a spotrebiteľ nemal možnosť do obsahu zmluvy zasahovať. Ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, zdá sa byť spravodlivé vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacvýznamový výklad a následne v zlej viere zneužiť mnohoznačnosť tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej. Rozumným sa preto zdá postulát, podľa ktorého tvorca zmluvy, ktorý argumentuje neurčitým ustanovením pripúšťajúcim viacero možných výkladov, musí sám preukázať, že nekoná v zlej viere a že medzi stranami bol skutočne konsenzus na tvorcom zmluvy tvrdenom význame, a nie naopak (nález Ústavného súdu SR z 19. júna 2008, sp. zn. I. ÚS 243/07). S poukazom aj na citovaný nález Ústavného súdu SR, a keď žalovaný v konaní nepreukázal, že by spotrebiteľ mal možnosť uzatvoriť zmluvu o úvere bez uzatvorenia poistenia, hoci zo zmluvy o úvere výslovne nevyplýva, že uzatvorenie poistenia bolo podmienkou poskytnutia úveru, je potrebné myslieť na spotrebiteľa ako slabšiu stranu, ktorej je nevyhnutné poskytovať zvýšenú ochranu, a keďže tento nemal možnosť odmietnuť uzatvorenie poistenia, je potrebné poistenie zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, teda aj do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s poskytnutím úveru zaplatiť a aj do výpočtu RMPN, a preto bol správny záver súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, a preto je úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) bezúročný a bez poplatkov“.

24. Na podporu svojho záveru o tom, že žalobca neumožnil žalovanému slobodne sa rozhodnúť pre poistenie úveru, ak zmluva o úvere neobsahovala konkrétnu a reálnu možnosť uzatvoriť poistnú zmluvu, súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11Co/205/2019, v zmysle ktorého „zmluva o úvere nedáva spotrebiteľovi možnosť poistenie odmietnuť napr. zaškrtnutím špeciálneho políčka určeného na odmietnutie poistenia. Spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný a musí mu

byť daná jednoznačná možnosť slobodne sa vyjadriť, či poistenie schopnosti splácať úver žiada alebo nie. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že uzavretie poistenia bolo podmienkou získania úveru“. Rovnaký záver uviedol aj Krajský súd v Prešove, v rozhodnutí sp. zn. 12Co/119/2019, podľa ktorého „do celkových nákladov na základe ktorých sa vypočítava RPMN mal byť tak zahrnutý aj údaj o nákladoch na doplnkovú službu súvisiacou so spotrebiteľskou zmluvou, pretože z obsahu uzatvorenej zmluvy nijako nevyplýva, že žalovaná mala možnosť voľby pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, a to v tom zmysle, že absentuje možnosť spotrebiteľskú zmluvu podpísať ale bez podpísania Pristúpenia k poisteniu. Uzatvorená zmluva nenasvedčuje, tomu, že by žalovaná ako spotrebiteľ nemusela uzavrieť takéto poistenie a dostala by úver za rovnakých podmienok, pretože v zmluve nie je osobitne uvedená možnosť dohodnúť si úver aj bez poistenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj napriek tomu, že poistenie bolo obsiahnuté na samostatnej listine ešte neznamená, že žalovaná ako spotrebiteľka mala možnosť ho odmietnuť“.

25. Celková čiastka úveru ako obligatórna náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve o úvere je uvedená v sume 5.179,08 eur, ktorá suma sa zrejme skladá - zo súčtu násobku počtu a výšky splátok ($108 \times 47,26$) s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 75,-eur, t. j. $5.104,08 \text{ eur} + 75,-\text{eur} = 5.179,08 \text{ eur}$. Z uvedeného má súd za to, že celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť v sebe nezahŕňa poplatok za poistenie schopnosti splácať úver. Súd ale dospel k záveru, tak ako uviedol v bodoch 21 až 24, že do celkových nákladov bol žalobca povinný zahrnúť aj poplatok za poistenie schopnosti splácať úver, keďže žalovaný nepreukázal tú skutočnosť, že žalobca mal možnosť pri podpise zmluvy o úvere odmietnuť uzatvorenie poistnej zmluvy. Pritom samotný poplatok za poistenie schopnosti splácať úver je zahrnutý vo formulárovej zmluve o úvere, keď je nepochybné, že tento bol dojednaný vo výške 1,16 eur mesačne a z toho dôvodu aj mesačná splátka v Prehľade splátok úveru predstavovala sumu 48,42 eur ($47,26 + 1,16$). Z uvedeného mal súd zato, že celková čiastka, ktorú mal žalovaný ako dlžník zaplatiť, nie je uvedená v správnej výške. Takýmto konaním došlo k nedodržaniu uvedenia zákonných náležitostí v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, v dôsledku čoho je poskytnutý spotrebiteľský úver postihnutý sankciou bezúročnosti a je bez poplatkov, teda žalovaný je povinný vrátiť len istinu skutočne poskytnutého úveru.

26. Následne vykonaným kontrolným prepočtom výšky RPMN dospel súd k záveru, že táto je nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, keď pri sume pôžičky/úveru 2.500 eur a celkovej čiastke, ktorú musí klient zaplatiť 5.304,36 eur [108 (počet splátok) $\times$ $48,42$ (splátka s poistením) $+ 75$ eur (poplatok za poskytnutie úveru)] je táto vo výške 21,23 % a nie 20,84 %. RPMN je jedným z kritérií, ktoré ovplyvňuje spotrebiteľa pri výbere konkrétneho úveru, je preto nevyhnutné, aby výška RPMN bola v zmluve o úvere uvedená správne. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom tak pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. V zmluve o úvere je uvedená výška RPMN 20,84 %, teda v nižšej výške ako mala byť správne uvedená, z čoho vyplýva, že RPMN v zmluve je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené aj z tohto dôvodu je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Súd prvej inštancie vo svojom prvom rozhodnutí priznal žalobcovi nárok na zaplatenie istiny 1.250,36 eur, spolu 5% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 25.08.2017 do zaplatenia. Súd prvej inštancie ale mal za to, že žalovaný žalobcovi uhradil, okrem nespornej sumy vo výške 876,64 eur (podľa prehľadu úhrad úveru) aj sumu 373 eur, teda celkovo mal žalovaný uhradiť žalobcovi sumu 1.249,64 eur a nie len sumu 876,64 eur, ako to uviedol žalobca. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.500 eur, preto súd prvej inštancie zaviazal v poradí prvým rozsudkom žalovaného na vrátenie zostatku istiny úveru vo výške 1.250,36 eur s príslušenstvom. Predmetom konania po zrušení časti výroku II. súdu prvej inštancie je rozhodovanie o časti žalovanej istiny 1.063,80 eur, úroku vo výške 138,74 eur, úrokov z omeškania vo výške 1,19 eur, zmluvných úrokov vo výške 17,90% ročne zo sumy 2.314,16 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 1.063,80 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 138,74 eur od 25.08.2017 do zaplatenia.

28. Keďže súd dospel opätovne k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na úhradu zostatku poskytnutej istiny úveru, pričom spornou zostala len suma vo výške 373 eur, ktorú v prvom rozhodnutí súd zohľadnil v celkovej uhradenej sume úveru nad rámec tvrdenia žalobcu o úhrade sumy 876,64 eur. Žalobca uviedol, že úhrady, ktoré realizoval žalovaný na svoj inkasný účet v celkovej výške 373 eur, riadne v zmysle prehľadu splácania započítal na jednotlivé splátky úveru ale len sčasti v celkovej výške 242,10,- eur, a to konkrétne z platby vo výške 100 eur zo dňa 29.03.2016 eur bola započítaná suma 48,42 eur na splátku splatnú za marec 2016, z platby vo výške 50 eur zo dňa 20.12.2016 bola započítaná suma 48,42 eur na splátku splatnú za december 2016, z platby vo výške 50 eur zo dňa 20.1.2017 bola započítaná suma 48,42 eur na splátku splatnú za január 2017, z platby vo výške 48 eur zo dňa 22.2.2017 bola započítaná suma 28,36 eur na splátku splatnú za február 2017 a z platby vo výške 125 eur zo dňa 07.04.2017 bola započítaná suma 68,48 eur na splátku za mesiace február a marec 2017.

29. Žalovaný nepoprel tú skutočnosť, že žalobca započítal na úhradu úveru zo sumy 373 eur sumu vo výške 242,10 eur. Zostatok bol podľa tvrdení žalobcu použitý na úhradu iných záväzkov žalovaného, nie na úhradu úveru. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno, na úhradu ktorých iných záväzkov bol použitý zostatok peňažných prostriedkov na inkasnom účte žalovaného. Žalovaný uhradil splátky úveru zo svojho osobného účtu, s tým, že udelil žalobcovi oprávnenie inkasovať jednotlivé splátky úveru z disponibilných peňažných prostriedkov na tomto účte. Zaviazal sa pritom v zmysle čl. 2.7 písm. a) Obchodných podmienok pre úvery, že zabezpečí na účte dostatok peňažných prostriedkov na úhradu splátky. Pokiaľ na osobnom účte neboli dostatočné disponibilné peňažné prostriedky vo výške nevyhnutnej na úhradu splatnej splátky úveru, žalobca mohol inkasným spôsobom použiť len časť týchto peňažných prostriedkov. Keďže žalobca uviedol, že inkasoval len časť disponibilných peňažných prostriedkov a nie viac ako to tvrdí žalovaný, je na žalovanom, aby preukázal tú skutočnosť, že žalobca použil na úhradu svojej pohľadávky vyššiu sumu. Žalovaného, hoci je v spore slabšou stranou, avšak zastúpenou advokátom, nezaťažovalo žiadne neprímerané dôkazné bremeno na preukázanie jeho tvrdenia, že žalobca použil na úhradu svojich pohľadávok vyššiu sumu z označených vkladov žalovaného na inkasnom účte. Keďže žalovaný nepreukázal, že žalobca použil na úhradu úveru aj sumu nad rozsah 242,10 eur, dôkazné bremeno neunesol, čoho výsledkom je jeho neúspech v spore.

30. Súd dospel k záveru, že suma vo výške 373 eur, ktorú žalobca uhradil na svoj inkasný účet bola sčasti použitá na úhradu splátok úveru, túto žalobca zohľadnil v realizovaných úhradách podľa prehľadu úhrad úveru. Súd v poradí prvým rozsudkom preto zahrnul sumu 373 eur nad rámec úhrad vo výške 876,64 eur nedôvodne. Z uvedeného dôvodu súd vo výroku I priznal žalobcovi v poradí druhým rozsudkom aj nárok na úhradu sumy 373 eur, ktorú spolu so sumou 1.250,36 eur, je žalovaný povinný uhradiť ako zostatok neuhradenej istiny samotného úveru. Súd žalobcovi priznal aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne, počnúc dňom nasledujúcim odo dňa mimoriadneho zosplatnenia úveru.

31. Súd celkovo priznal žalobcovi: sumu 1.250,36 eur na istine, spolu so zákonným príslušenstvom (v poradí prvým rozsudkom) a sumu vo výške 373 eur na istine spolu so zákonným príslušenstvom (v poradí druhým rozsudkom). Súd tak vo výroku II. tohto rozsudku zamietol nárok žalobcu na zaplatenie zostatku uplatnenej istiny vo výške 690,80 eur, úroku vo výške 138,74 eur, úrokov z omeškania vo výške 1,19 eur, úrokov vo výške 17,90% ročne zo sumy 2.314,16 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 690,80 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 138,74 eur od 25.08.2017 do zaplatenia.

32. Súd umožnil žalovanému úhradu dlhu v splátkach, zohľadňujúc tú skutočnosť, že súd prvej inštancie už v poradí prvým rozsudkom, potvrdeným rozhodnutím odvolacieho súdu, umožnil žalovanému z dôvodu jeho zhoršenej sociálnej situácie splniť záväzok v splátkach. Keďže podľa tvrdení žalovaného sa jeho sociálna situácia, v porovnaní s predchádzajúcim obdobím nezmenila, nebolo dôvodné odchyliť sa od pôvodného prístupu súdu a neumožniť zaplatiť žalovanému dlh v splátkach, keďže podľa jeho tvrdení už skôr priznaný nárok žalobcu žalovaný plní. Navyše, súd priznal žalobcovi nárok vo výške 373 eur, pričom spolu s príslušenstvom vyčísleným ku dňu vyhlásenia rozsudku, celkový nárok žalobcu je vo výške 445 eur, čo znamená, že žalovaný by mal pri mesačnej splátke 60 eur dlžnú čiastku uhradiť v priebehu približne 7 mesiacov. Okrem toho motiváciou žalovaného k včasnému a riadnemu plneniu dlhu by mu mala byť hrozba straty výhody splátok pre prípad jeho omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky.

II. O trovách konania

33. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a podľa § 255 ods. 2 Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Súdne konanie predstavuje jeden celok od podania žaloby až po meritórne rozhodnutie súdu, a týka sa to aj konania o trovách konania. Úspech v konaní sa teda aj pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia vo veci samej, a teda pri posúdení nároku na náhradu trov konania, je potrebné vychádzať z toho, ktorá strana bola v konečnom dôsledku v konaní úspešná.

35. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, teda podľa pomeru úspechu a neúspechu sporových strán. Žalobca si žalobou uplatňoval nárok na vydanie istiny v celkovej sume 2.454,09 eur (2.314,16 eur istina + 138,74 eur vyčíslený zmluvný úrok +1,19 eur vyčíslený úrok z omeškania). Súd priznal žalobcovi nárok v celkovej výške 1.623,36 eur (1.250,36 eur +373 eur). Súd zamietol nárok vo výške 830,73 eur (690,80 eur ako zostatok istiny+138,74 eur vyčíslený zmluvný úrok +1,19 eur vyčíslený úrok z omeškania). Žalobcovi priznal súd vo výroku III. nárok na náhradu trov celého konania voči žalovanému v rozsahu 32,30%, nakoľko žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 66,15% (1.623,36 eur/2.454,09 eur) a žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 33,85% (830,73 eur/2.454,09 eur), celkový úspech žalobcu bol potom 32,30 % (66,15%-33,85%). O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m)).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).